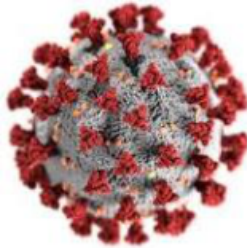

Skåtøy åpner sakte, men sikkert. Faren er ikke over, viruset er blant oss, men smittesannsynligheten er redusert. Med uflaks kan Skåtøys aldrende befolkning rammes hardt. Vi og våre gjester må ta hensyn. På vei mot normalisering er det slik at det unormale må bli normalt. Uansett gleder vi oss til sommer!

Tor D

epost: skatoy.flaskepost@gmail.com
mobil: 90678830

Mandag 20 april åpnet Erna igjen for at hyttefolk kunne dra til hyttene sine.

For vår del lengtet vi så intenst etter den lille rosa hytta inni skogen ned mot Dønvik, at vi dro avsted allerede klokken seks om morgenen den mandagen. Planen var å handle på Rema 1000 så tidlig at det knapt var folk der, og komme oss nærmest usett ut til hytta med tometersregler.

Hyttenekt under koronapandemien har vært et tema siden Erna stengte Norge 12. mars. De mest høylytte klagene under krisen har da også vært hyttefolk som ikke kom seg til påskefjellet denne våren. Paradoksalt nok ofte menn over seksti – altså i risikozonen – som har vært langt

mer rasende enn folk som har mistet jobbene sine, barn og ungdom som ikke har kunnet gå på skole, russ som ikke har fått være russ.

Som en unnskyldning for byfolk, så har det ikke vært noen fordel å bo i store byer under denne pandemien. Det er storbyene som er hardest rammet, selv om Oslo-boere i det minste har sluppet ut, og byen tross alt har mange grønne lunger. For min del har jeg trøstet meg med Bygdøy, som med god fantasi kan minne fjernt om Skåtøy. Langt mer marerittaktig har det vært for spanske barn som i ukesvis har blitt innesperret i bittesmå leiligheter i Madrid, ekstremt trangbodde Paris eller betonghelvete visse steder i støyende London.

Til sammenlikning er det paradisiske tilstander på koronafrie Skåtøy, og da vi dro den mandags morgenen så vi for oss at vi kom til en engstelig og kanskje litt

fiendtlig skjærgård, som med god grunn fryktet invasjon fra storbyen. Jeg ble både overrasket og rørt over den gode mottagelsen. Gro på Lilletorvet som knapt hadde åpnet da vi skulle ha en morgenkaffe mens vi ventet på fergen. Hun hadde ingen ferske bakevarer, men bød på gratis skoleboller fra dagen før. Fergefolk som vinket oss smilende inn, og altså Skåtøyværingene selv som ønsket oss hjertelig velkommen da vi prøvde å snike oss inn på hytta med pikkpakket på trillebår.

Dette har vært en underlig vår for oss alle. De italienske tilstandene Norge rustet seg til, ble tydeligvis aldri en realitet. Selv har jeg en deltidsstilling på en medisinsk avdeling på Ullevål sykehus, og det å være sykepleier i disse tider har vært nesten pinlig. Hyllet av folk og kongehus, men med pasienter som aldri dukket opp. Med halv drift har mange i helsevesenet sjelden hatt så gode tider.

Pasientmangelen har for min del betydning at jeg kan være her mellom helgevaktene. Det har vært en lise for kropp og sjel. Den øredøvende stillheten i skogen. Det rørende synet av Dønvikas mange barnebarn som hver onsdag vandrer i flokk forbi hytta, etter å ha spist hjemmelaget tomatsuppe og gammeldags plommegrøt. Den hyggelige fredagspilsen Heidi bad meg med på – selv om jeg ikke helt blir vant til øyfolkets selsomme vane med å sitte blåfrosne i den mest skyggefulle og iskalde kroken på kafeen, mens sola stråler uti hagen...

Ingen vet hvordan sommeren blir, men foreløpig forbereder hele Norge seg på Norgesferie. Det betyr et storinnrykk i Kragerøskjærgården. Det er godt nytt for handelsstanden – selv om Kragerø ikke nødvendigvis blir særlig trygg om det blir en koronaoppblomstring. Den lille byen kan bli en risikabel flaskehals med alle som må innom før de skal ut med båt eller ferge til øyene. Politiet forbereder seg allerede nå på mye uvetting båtkjøring.

For dem av oss som frykter kaoset i juli, går det an å klare seg lenge her ute. Riktignok med livsnødvendig hjelp av de mange driftige øyboerne. Egg fra hønene

til Gerd, grønnsaker fra Grønne havet, der planen er et utsalg av overskuddslageret, til stor glede for oss hytteboere som ikke er velsignet med grønne fingre.

Alt må forresten ikke dyrkes. Naturen selv er generøs i disse tider. For vår del har vi nå levd av brenneslepesto og skvallerkål, som snart invaderer hele hagen her på Nyland. Kålen smaker riktig så godt med hjelp av litt olje, buljong og hvitløk. Det er et lite tankekors at den også kalles tyskerkål – som en reminisens fra siste gang Norge var i en like stor krise som den vi er i nå. Markens grøde kalte Hamsun det. Der er paradisiske Skåtøy generøs.

Cathrine Krøger

Frigjøringsdagen

8. mai er det 75 år siden det ble fred i Norge etter andre verdenskrig. De få gjenlevende norske krigsveteraner skulle æres og hedres, men pandemien satt en stopper for det.

Vi må ikke glemme, – vi må ikke ta freden for gitt hevdes det, men når årene går og tidsvitner forsvinner forvitrer kunnskap og minner blekner enten vi liker det eller ikke.

Montessoriskolen på Skåtøy benytter tiden før frigjøringsdagen til prosjektarbeid om krigen, men i år kunne ikke prosjektene avsluttes med at elevene stilte opp ved markeringen ved minnestøtta utenfor Skåtøy kirke.

Koronapandemien minner oss om hvor utsatte og sårbare alle mennesker på jorda er for krig og andre kriser, men (heldigvis?) glemmer vi fort og er evige optimister. Er vår tendens til optimisme og klokkeetro på at vår utnytting av jordas ressurser til teknologiske framskritt og økonomisk vekst med stadig økende forbruk – vår verste fiende?

De varslede kriser med pågående global oppvaring og ødeleggelse av biologisk arts mangfold og natur er mye verre enn korona og den rammer våre uskyldige barn og barnebarn.

Norges historie omfatter en rekke kriger og kriser og en av de verste var «Barkebrødsårene» under krigen med Engeland 1807-14. Som vanlig ved kriser rammes sivilbefolkning – de svake – de nederst på rangstigen, hardest. Slik en Bugge i juli 1813 beskrev en episode i Trondheim: «En av mine venner fant sist på gaten en av hunger besvimt kone med et døende barn ved brystet der diet blod.» I et historisk perspektiv er og blir nok 2

koronapandemien for en bagatell å regne. Barkebrødsårene med nød og elendighet var tøff her på kysten også. Heroisk innsats av kystens folk var nødvendig for å overleve, slik det så mesterlig er skildret i Ibsen dikt om Terje Vigen.

Uten tidsvitner blir det ofte slik at historieskriving tar for seg konger, hærførere og store slag mens livet til «folk flest» glemmes.

Skåtøys Terje Vigen?

Det nærmeste vi kommer et lokalt tidsvitne fra Engellandskrigen er trolig en nekrolog i Morgenbladet 13. juli 1884.

(Gotisk skrift er her transkribert og gjengitt ordrett; [Fra 2. spalte side 2 i Morgenbladet klikk her](#))

En Veteran jordfestet.

Fra Kragerø skrives til «Morgenbladet»: Den 7de ds.

Stededes til Hvile paa Skaadø Kirkegaard Lods Jens Ellefsen. Født 21de Jan 1780 (eller 1781) paa Løkstad, Jomfruland, utkommanderedes han 1807 efter at være indkommen til Havnen Portør for Modvind med Brig «Hulum» af Kragerø med alle sine Skibskamerater til Tjeneste paa Ro-flotiljen.

Under Slaget ved Lyngør var hans Afdeling stasjonert i Fredriksværn, og kom som den øvrige Roflotiljen for sent til aktivt at deltage i Kampen, uden forsaavidt de nødede Engelskmeden til en hastig Retirade og sendte ham endel Skud til Afsked, samt oppfiskede døde og saarede efter Kampen. Blev senere udskreven til Tjeneste paa Flaaden i Bliessingen under Kommandørkaptein Lous.

I Aaret 1807 var han bleven ansat som Reservelods, hvilke Bestilling paa Grund af Tjenesten og Krigen han dog ikke

fandt Tid til at befatte sig synderlig med. 1814 efter Fredsslutningen blev han ansat som fast Lods, og levde så i 50 Aar for denne sin Bedrift.

Almindelig omtaltes han af de gamle som en stilferdig og vennesæl Mand, udrustet med herkulisk Legemsstyrke, Raskhed og Snarraadighed.

Med Undtagelse af Hørselen beholdt han sine Aandsevner næsten lige usvækket til sin Død. Syg havde han aldrig været, og kun de sidste Par Maaneder nødte Alderdomssvaghed ham til at holde Sengen.

Som der fortælles om alle de Mænd, hvis Ungdom faldt under vort Lands Lidelsesperiode, blev ogsaa han synlig bevæget, naar Episoder fra den Tid kom paa Bane. Blandt andet fortalte han, hvorledes han sammen med Lodsolderman Andersen i Portør midtvinters i en ganske liden Baad roede – Seil vovede man sig ikke til at bruge af Frygt for at blive opdaget – over til Norstrand for at hente et Par Tønder Korn, og hvorledes de under Søskenes og Forældres Jubel lykkelig kom tilbage baade med Ladning og Baad, som for dem indeholdt endu mere end Cæsar og hans Lykke, nemlig Liv eller Hungersdød for sine kjære.

I Aaret 1839 flyttede han sitt hus fra Jomfruland til Skjelsvik paa Skaadø, 3

hvor han forblev til sin Død – Skaadø var nemlig samme Aar frasolgt Grevskabet og blev senere udparselleret mellom de nye Eiere.

Han var af en gammel Jomfrulandssekt og den yngste af 10 Søsken. Med hans i 1880 afdøde svoger Ole Gunsteinsen Skaadø, der som Maanedsløintnant deltok i Slaget paa Kjøbenhavn Red og siden maatte vandre i engelsk Krigsfangenskap, er, saavidt vides, de sidste i Skaadø Herred af Veteranene fra Krigsaarene vandrede bort.

Æret og hedret bør deres Minde være.

Lokalhistorie:

Sjekker vi nekrologen mot andre historiske fakta fra kirkebøker og folketellinger ser vi at svogerne Jens og Ole henholdsvis var født i 1791 og 1787.

Ved slaget i Lyngør i 1812 var Jens 21 år gammel og på Københavns red i 1807 var Ole 20 år. Jens var altså ikke 103, men 93 år når han døde i 1884.

Eiendommen Skjelsvik/Hestangen eies fremdeles av slekta ved far -> sønn arverekken: Jens Ellefsen-> Ellef Jensen -> Oskar Jensen -> Karl Oskar Jensen (Hestangen) -> Bjørn Hestangen.

Kirkebøkene viser at Jens Ellefsen (Løkstad) var yngste sønn av losen Ellef

Nielsen på Jomfruland og han ble døpt 22. juli 1791. Fødselsår bekreftes også i FT 1801 da var han 10 år. Han ble gift med den 7 år eldre Else Gunsteensdatter (døpt 11. juli 1784) fra Skåtøy.

I FT 1865 oppgis av en eller annen grunn feil alder for ekteparet: Jens Elevsen (Hestangen) (f. 1783) og kona Else Gunstensdatter (f. 1781).

I en egen husstand på Hestangen bor også sønnen Ellev Jensen alder 43 år gift med Alet Olsdatter alder 38 år og deres sønn Jens Ellevsen alder 7 år i 1865.

I FT 1900 bor enken Alet Olsdatter (Jensen) og hennes sønn, Oskar Jensen født 1867, på Hestangen/ Skjelsvik

Ole Gunstensen (Skåtøy) døpes 6. januar 1787 (død 1880), hans alder bekreftes også i FT 1801 til 14 år. I FT 1865 bor 80 årige Ole på Dønneviktangen sammen med sin datter og sitt 7 år gamle barnebarn Jørgen Martinius - den senere berømte kaptein Dønvig (redningsbøien).

Svogerne Jens og Ole var altså henholdsvis 16 og 20 år når krigen med Engeland brøt ut i 1807.

Jens var 21 år ved slaget i Lyngør i 1812 og Ole var 20 år i 1807 ved «ranet på Københavns red».

Begge fikk de svært unge erfare krigens

grusomheter på nært hold. De bidro med heroiske heltedåder og var i likhet med mange andre langs kysten rollemodeller for Ibsens berømte dikt om Terje Vigen.

En annen historisk interessant detalj er navnet "Norstrand" brukt om Danmarks nordre kyst. Navnet stammer «Nedenesprivilegiene» hvor kongen fra 1500 tallet og utover ga bønder langs Sørlandskysten rett til direkte handel mellom Norske og Danske gårder.

Gårder på Sørlands-kysten var ikke selverberget med korn, og de fikk derfor lov til å bytte trelast mot korn direkte med danske bønder.

Handelen foregikk utenom byene, man landet, lastet og losset direkte på danske strender smed såkalte sandskuter.

I flere hundre år forgikk denne livsnødvendige småskala handelen med både norske og danske sandskuter også i vårt distrikt. På 1600 tallet var det en 10-15 slike sandskuter her i distriktet.

Når byene med sine handelsprivilegier etterhvert ble etablert langs kysten ble denne gamle "frihandelen" en kilde til konflikter og rettstvister.

Denne "glemte" handelstradisjonen med Danmark var altså ganske så vanlig for kystfolk, som her dokumentert i Jens Ellefsen ettermæle.

Tekst Tor D

Fotoa Bjørn Hestangen 4

langs kysten og på landjorda som er gjennomskåret på kryss og tvers.

For å sjekke hypotesen om Skåtøynavnet stammer fra begrepet "skot" et det derfor interessant å sjekke andre stedsnavn som ligner på eller har sin opprinnelse i skot.

I Steigen i Nordland finner vi Skotfjorden der Skotfjordsheia er gjennomskåret av en 8-10 markante kløfter, og med Skotfjordsholmen beliggende i fjorden.

At skot beskriver et gjennomskåret landskap viser dette eksemplet tydelig.

Sattelittbildet over fra Skåteholmane på Værlandet i Sunnfjord taler for seg, og skot brukes altså både på land sjø

Det fins mange eksempler på stedsnavn der varianter av skot brukes for et landskap gjennomskåret av trange kløfter og sund. Vi behøver ikke gå så langt, - topografien ved Skotbukta ,med Skotbekken og Skotmyr på Borteid stemmer også ganske bra for et gjennomskåret landskap.

Gumøy?

Nestoren Oluf Rygh sier; Det fantes et mannsnavn "Gumi" som ikke var i bruk, men ordet gumi bruktes visst nok også om en ungsau. Rygh konkluderer derfor med at "om navnet Gumø kan intet bestemt siges"

Det er kanskje dumdristig å utfordre professor Rygh, men jeg prøver likevel. Ungdomshuset og festlokalet Fjordglimt ble bygget på Gumøy i 1926 (ikke på den puritanske Skåtøy selv om øya vår hadde flest ungdom og størst bosetning).

Folk på min alder husker fremdeles dansefestene på Fjordglimt. Der forekom det nok ofte "ovdrykk med øl" og det som verre er. For å finne ut mer om navnet Gumøy faller det da naturlig å sjekke diktet Håvamål i Edda-sagen fra vikingtida. I Håvamål er ordet gumi brukt flere steder i betydning Homo Sapiens (det forstandige? mennesket).

Vers 12. lyder originalt:

Er-a svá gótt
sem gótt kveða
öl alda sona,
því at færa veit,
er fleira drekkur
síns til geðs **gumi**.

Verset fins gjendiktet i utallige varianter, her følger et eksempel på Vers 12.

Ikke så godt
som man forestiller seg
er rusen av fortids drikke,
det skadelige skyllevannet
som nesten alle får i seg
hindrer **menneskets** utvikling.

Det latinske ordet "homo" kommer av mann, men brukes også i betydning menneske (homo sapiens). Det fins en sammenheng mellom homo og gumi via gotisk språk. Gotisk er en nær, men eldre slektning av Norrønt språk.

Latin – **homo**; gotisk – **guma**; og norrønt – **gumi**. Det viser seg at mange latinske ord med forbokstaven h merkelig nok er identiske med tilsvarende gotisk ord med forbokstaven g. Altså er homo, guma og gumi beslektede ord brukt for en mann.

(Gumi er altså ikke et gammelt mannsnavn som O. Rygh antydte for å forklare Gumøy). I norsk språk har gumi overlevd i ordet brudgom fra det norrøne ordet "brúðgumi", og i ordet for jordhytte, gamme, forklart som "jordboar".

(Ref leksikon og tidsskriftet «Språknytt» 1997 Vol. 25 Nr. 4)

Det fins mange navn på gårdsbruk og steder i alle kriker og kroker av Norge

med forstavelsen Gom-, Gam-, eller Gum-, og det kan forklares med at stedsnavnene har noe å gjøre med det sted der mennesker først bosatte seg?

Fra gammelt av var det nesten ikke fast bosetning her i skjærgården. Det er derfor fristende å tro at Gumøy har navnet sitt fra den første øya her i skjærgården med bosetning?

Geografisk er jo øya Gumøy lengre enn Langøy. Gode landskapsbeskrivende navn ville da logisk sett være søndre og nordre Langøy, men fordi homo sapiens/gumi/ mennesket hadde slått rot der fikk øya heller navnet Gumøy?

Det er også verdt å merke seg at i vikingtiden var Gumøy nesten delt i to øyer. På grunn av landheving var det den gang snaue 50 m tørt land mellom Vintereidbråten/ (Langårdsund), og der sjøen gikk inn fra Kvernkilen på utsiden av Gumøy. Stedsnavnet Vintereidbråten bekrefter at her var et "eid" (et kort stykke land som skiller adkomst til sjø).

Det er sparsomt med skriftlige kilder fra før 1600 tallet for skjærgården vår, men våre stedsnavn er en slik kilde. De eldste lokale stedsnavn har Norrøn opprinnelse, men dagens skrivemåte er dessverre preget av Dansketiden.

Med dårlig kunnskap i (gammel)norsk og hang til snirklete formuleringer skrev danske embedsmenn i århundrer ned våre gamle stedsnavn, på en slik måte at deres norrøne opprinnelse nå ofte er ugjenkjennelige.

Lokalt muntlig språk er trolig derfor mer til å stole på. For et par generasjoner siden ble alle øyene våre lokalt uttalt med endelsen «ei» for «øy» og det stemmer med det gammelnorske ordet «ey» for øy.

Selv i min tid stod Kragerø by for kultur-imperialistiske overgrep mot lokalt språk. Jålete byfolk så ned på øyfolk som brukte "ei" for øy. Takket være det, og med normert skolegang og språk, er det nå nesten ingen som lenger bruker Skåtei, Gomei, Tåtei osv i dagligtale.

Tor D

PS

I hvilken grad fredagsinntaket av "det skadelige skyllevannet" går ut over "mannavit mykje" er ikke godt å si?

I disse koronatider skjer det ikke så mye på Skåtøy og flaskeposten tyr derfor til gammalt nytt. Gammalt nytt er vel i alle fall bedre enn "fake news".

Jeg oppfordrer herved lesere til å skrive "nyheter" om gamle stedsnavn og deres historie fra vårt lokalmiljø.

Tor D 7

Galleriet åpner dørene 27.juni 2020 med utstilling av Finn Gustavsen og Erna Kahlbom.

Finn Gustavsen stiller ut malerier

og Erna Kahlbom keramikk.

Begge tilbringer mye tid på Bærø og i Kragerøfjorden. At disse landskapene har inspirert Finn Gustavsen vil du kunne oppleve på denne utstillingen.

Vi er så heldige å få smykkekunstner Vlad Kladko tilbake i galleriet 15.juli med sine vakre smykker og spennende nye kunstverk. Han stiller ut sammen med billedkunstner Augon Johnsen.

Heidi Felle

Kunstnerøya Skåtøy?

Vi smykker oss av og til med at vi er, eller i alle fall var, en kunstnerøy?

Vi soler oss ofte i glansen av storhet fra gamle kjendiser i fleng. Henrik Lund, Teodor Kittilsen, Jean Heiberg og til og med selveste Edvard Munch for å nevne noen fra fordums malerkunst (Det skal jo ikke så mye til? Om Munch noensinne var på øya er usikkert, men hans venn Christian Gierløff bodde i alle fall her).

Hangen til dyrking av kjendiser, de populære, bestselgerne har ikke blitt mindre med årene, både fra kulturelite og fra folk flest. Dukker det opp kulturtilbud med kunstnere eller artister som folk ikke har hørt om er det vanskelig å få publikum til å stille opp. Det er synd for da går folk glipp av mange flotte opplevelser.

Skåtøy er ikke alene om å være "kunstnerøya". Sandøya, Hitra, Frøya, Smøla, Utsira og andre øyer hevder det, når utkantenes kvaliteter skal promoteres.

Da Skåtøy fra år2000 og utover fikk kafe, galleri og visefestival, var det noen fastboende utøvende kunstnere på øya. Med økende alder er det nå få aktivt utøvende kunstnere igjen, men vi har kanskje blitt desto flere livskunstnere og kunstinteresserte?

Et særtrekk for Skåtøy, eller en rød tråd for kafe, galleri og festival var å slippe til det smale og ukjente, og å slippe til barn. Vi som deltok på dette erfarte at det nye og ukjente, ofte i et intimt lite format, gav oss de største og beste opplevelsene.

Selv om Bak Fasaden nå er mer synlig etter at bryggerhuset på Haugen ble revet, er det en fin arena for å videreføre kvalitetene i det ukjente, smale og nye gjerne med barn involvert.

Vi, publikum, må først og fremst stille opp, la oss overraske og begeistre, ved å bli kjent med Skåtøys nye og gamle, lokale og "sommergjestende" kunstnere. Det er viktig for lokalmiljø og trivsel, for et mangfold av utøvende kunstnere, og kanskje en spore til å få flere fastboende kunstnere til "kunstnerøya" Skåtøy.

Tor D

Det skjer på Skåtøy

 SKÅTØY KAFÉ Skåtøy Kafé har nå "Langhelgåpent"
Meny og åpningstider for mai/juni finner dere
på følgende lenke: <https://www.skatoykafe.no/skato-y-kafe>

Konsserter:

Inger Nordvik trio 27. juni

TeleGram lørdag 11. juli

Jord og Hav konsert – 16. juli

ved/ Tove Bøygard og Tom Roger Aadland

Billetter: <https://www.ticketmaster.no/event/637703>

Utstillinger:

Karianne Gruer Torp (maleri), utstillingen står til 18 juni:

Sjekk: <https://www.skatoykafe.no/opplevelser/karianne-gruer-torp>

Gunhild Vegge og E. Lasse Kolsrud (Tresnitt)

Vernissage: 20. juni, kl. 15-17, Utstilling varer til 18. juli

Hilsen fra oss på Skåtøy Kafé

KAB GALLERI FASADEN Galleriet åpner dørene 27.juni 2020
med utstilling av:

Finn Gustavsen (maleri) og Erna Kahlbom (keramikk).

Vi er så heldige å få smykkekunstner Vlad Kladko tilbake i galleriet

15.juli med sine vakre smykker og spennende nye kunstverk.

Han stiller ut sammen med billedkunstner Augon Johnsen

Velkommen hilsen Heidi.

Smultringbua; Darefjell hadde godt besøk på Kristihimmelfartsdag.

Vi har åpent i ny og ne fremover, Etter St Hans flere dager i uka.

Sjekk koronasikker handel

Hilsen Nina.

Sjekk på nett? Tidligere Flaskeposter? Skole? KSM

Skåtøy Kirke

Søn. 31. mai, 1. pinsedag. Gudstjeneste.

Dåpsdufest med noen utsettelse til en annen anledning: Det blir ikke utdeling av bøker og heller ikke leker/bevertning.

Prest: Harald Gulstad. Offer til Litauenhjelpen. Organist: Jorunn Myhre.

Med forbehold: Konsert og åpen kirke onsdager i juli

Velkommen Skåtøy menighetsråd

Lokalet - vårt eget hus.

Til alle venner av Lokalet.

Det er «rare» og annerledes tider for alle denne våren, og mye usikkerhet i forhold til hvordan sommeren vil bli. Styret på Lokalet har derfor valgt å avlyse årets sommermarked på Lokalet. Det vil bli vanskelig å gjennomføre et tradisjonelt sommermarked med de gjeldende smittevernregler. Vi håper at vi sommer 2021 vil kunne åpne vårt tradisjonelle sommermarked igjen.

Vi håper også vi til høsten kan arrangere nye kvelder med god mat og drikke på Lokalet og tar gjerne imot tips og ideer om hva som kan arrangeres.

Vi ønsker alle en fortsatt fin vår

Velkommen til årsmøte på Lokalet Torsdag 18 Juni 2020 Kl 18.

Årsmøte saker;

1) Årsberetning; 2) Regnskap; 3) Innkomne saker; 4) Valg.

Saker som ønskes tatt opp på årsmøte må meldes til styret innen 4.6.20.

Hilsen Styret for Lokalet

Huskestua – Vi har ikke glemt dere, alle dere som besøker oss på lokalet. I vår kan det jo desverre ikke bli noe av den årlige bussturen, håper på at vi kan komme sterkere tilbake til høsten. God sommer til hver og en av dere

Hilsen styret.

Fra en innvandrers dagbok

En kjærlighetserklæring til Skåtøys folk og natur.

Flyttemeldingen er datert 23 desember 1991. Det var frost i luften. Skjærgården ufattelig vakker. Jeg var i lykkerus over mine nye omgivelser i Stenklev.

Vennlige mennesker over alt, en opplevelse av ekte interesse og omtanke. Alt opplevdes vakkert og eksotisk. Det var en positiv overraskelse at det gikk ferger såpass ofte, at det gikk ferger i det hele tatt egentlig.

I romjula mot slutten av en sosial kveld foreslo vår vert Terje Tolner at vi skulle begi oss til kirken. Han trengte å øve på orgelet. Sittende nede i det store, mørklagte og kalde kirkerommet med månen som tittet inn gjorde dette et uutslettelig inntrykk. Det var første gang jeg var i kirken, og det attpåtil på en privat orgelkonsert rundt midnatt! I dag kan jeg ikke huske hva Terje spilte, men uansett opplevdes det mektig. Det er merkelig å tenke på at dette snart er 30 år tilbake i tid..... Denne opplevelsen sammen med mange andre har vært med på å gjøre Skåtøy til et fantastisk sted å bo, jeg har aldri angret på den flyttemeldingen.

Randi Roer

Skåtøy Kirke i juli?

Vi håper og tror at det blir sommerkonserter i sommer, og at menighetsrådet kan stille opp som vanlig som frivillige og gjennomføre alle smittverntiltak. Og så håper vi jo at smitte ikke sprer seg, så vi kan holde kirkene åpne.

Med forbehold om endring i programmet pga Covid-19-situasjon.

Orgelkonserter hver onsdag i juli:

1. juli kl 11.30 - 12 Hannah Carding

8. juli kl 11.30 - 12 Robert Carding

15. juli kl 11.30 - 12

Andrea Maini - program: Bare Bach

22. kl 11.30 - 12

Musikk til ettertanke og trøst

29. juli kl 18.00

Olsokkonsert Petter Amundsen med flere

Jorunn Myre

Med samme forbehold – åpen kirke onsdager etter konserter

Mvh Terje Tolner

Usikker sommer for oss alle.

Av alt som vanligvis foregår på Skåtøy om sommeren har de "små", men likevel store orgelkonserterne blitt mine favorittarrangementer. En halvtimes ro i et svalt kirkerom, - med orgelmusikk velsignet fri for all elektronikk, med vare toner og kraftig orgelbrus, med kirkerommets etterklang og god akustikk, gir dette oss gode opplevelser.

Konsertene burde vært obligatoriske for både store og små?

Fra grunnskoleloven §1.1: "opne dører mot verda og framtida og gi elevane og lærlingane historisk og kulturell innsikt og forankring".

Jeg forsøker å ta med barnebarna slik at de kan få oppleve og kjenne på kroppen lyd som ikke kommer fra flate skjermer. Lar de seg ikke overtale tyr jeg til beste-fars privilegerte barneoppdragelsestriks – en is på kafeen etterpå.

Takk til Jorunn, Terje og andre som står på for at denne fine tradisjonen i Skåtøy kirke forhåpentligvis kan gjennomføres, korona til tross. Smittevernsregler burde gå greit i vår store kirke. Jeg håper kirkelige øvrigheter godkjenner dette.

Tor D 10

VELKOMMEN TIL

SKÅTØY KAFÉ KONSERTER 2020

Vi gleder oss til å skape fantastiske og intime konsertopplevelser i hagen til Skåtøy Kafé også i år.

Inger Nordvik Trio

lørdag, 27 juni

TeleGram

lørdag, 11 juli

Jord & Hav

torsdag, 16 juli kl. 18.30 | 420,-

Billetter i salg på ticketmaster.no

Sviskeprinsene

lørdag, 15 august

Billetter kan kjøpes på Skåtøy Kafé og Tollboden Hotell. Til Jord & Hav konserten får du kjøpt billetter på ticketmaster.no. Se på våre hjemmesider for mer informasjon! Under den aktuelle situasjonen kan det bli endringer i tidsplanleggingene for gjennomføring av konsertene. Vi forbeholder oss til disse til enhver tid og anbefaler konsertbilletter, slike disse skytene.

Gled deg til noen hyggelige konsertopplevelser hos oss i sommer & sikre deg billett nå!

Situasjonen har lenge vært uvisst, men nå har vi bestemt oss for å arrangere konsertene også denne sommeren. Vi gleder oss stort til å skape nye minner sammen med deg og dine! Per dags dato er det tillatt med 200 gjester på konsertene. Vi har ikke høyest billettprisene og er helt avhengig av å selge hver enkelt billett. Vi håper dere hjelper oss med å spre ryktene!

Spesielt gleder vi oss til konserten med Tove Bøygard og Tom Roger Aadland,

... to av landets mest kritikerroste artister de siste årene. Nå drar de på turné sammen og 16. juli får du oppleve dem på idylliske Skåtøy. Under konserten i hagen vil du komme tett på artistene, mens Tove og Tom Roger synger og prater om sangene som har betydd mest for dem.

Terningkast 6! Tove og Tom Roger er begge kjent som musikalske historiefortellere av rang, og det ligger mye levende liv i

bak låtene deres. Sikre deg billett til en musikalsk aften med sterke låter på norsk, der du ikke vet om tårene som renner kommer av latter eller gråt.

SIKRE DEG BILLETT: 16. juli | kr 420
<https://www.ticketmaster.no/event/637703>

Tove Bøygard

...beskrives som «en formidabel artist, tekstforfatter og låtskriver» av Aftenposten, som gir hennes nye album «Jord» terningkast seks. Det samme gjør en rekke andre anmeldere. «Kunne vært Springsteen på sitt beste og mest klartenkte», skriver Dagsavisen. «Nordens bästa countrysångerska», mener svenske HiFi & Musik. Tove er kjent for sine energiske konserter, og lanseringsturneen for «Jord» gikk for fulle hus. Sammen med søsteren Anita, har hun i duoen Bøygard gitt ut blant annet det Spellemannsnominerte albumet «Blågras på Skrindo».

Tom Roger Aadland

...ble lagt merke til for alvor da han gav ut Dylan på nynorsk-plata «Blod på spora». Oppfølgeren «Blondt i blondt» ble kåret til Årets Album av NRK P1 Norsk på norsk i 2016. Samme år skrev han mange av tekstene på Hellbillies' albumsuksess «Søvnlause» (låten «20 år på vegen» nærmer seg 4 millioner strømminger). Tom Roger har gitt ut fem kritikerroste album med egne låter, og hatt en rekke singler spillelistet på NRK P1, bl.a. «Alle dei i ei» og «Min beste ven på ein dårleg dag». Til høsten kommer hans første livealbum, innspilt i Oslo Konserthus.

Skåtøy Kafé overholder til enhver tid myndighetenes retningslinjer for smittevern og konserten vil bli gjennomført i

forhold til disse. Per dags dato er det lov å arrangere konserter med inntil 200 gjester og minst en meter avstand mellom grupper. Dersom det skulle komme nye retningslinjer fra myndighetene i forkant av konserten, forbeholder vi oss retten til å avlyse konserten med inntil 24 timer forvarsel. Billettprisen blir refundert.

Utstillinger

Utstillingen til Karianne Gruer Torp varer til 18. juni – vi håper dere likte maleriene!

Fra St. Hans stiller Gunhild Vegge og E. Lasse Kolsrud ut hos oss på Skåtøy Kafé.

*Utstilling:
"Kiempers
Fødeland:
Utfoldelse i friluft"
– Tresnitt i
samarbeid
Vernissage:
20. juni, kl. 15-17,
Utstilling varer til
18. juli*

Grafikerne Gunhild Vegge og E. Lasse Kolsrud, begge bosatt og arbeidende i Oslo, har i lengre tid samarbeidet om en billedsyklus bestående av fargetresnitt, med nordmenns ihuga trang til utendørssysler som tema. Et utvalg motiver fra serien, som har fått navnet "Kiempers Fødeland: Utfoldelse i friluft", vises hos oss. Humor og ironi står sentralt i disse arbeidene som prøver å kaste skråblikk på ulike sider av det norske friluftslivet. Gunhild og Lasse vil være til stede ved åpningen lørdag 20. juni.